

OVERGANGSROMMET et TIDSVINDU av muligheter

Tenk. Se for deg.

Menneskers dyrbare livserfaringer, fagkunnskap og kulturelle krefter på Oslos tak i særnorsk dugnadsånd. Sammen setter vi kraften og mulighetene som ligger i overgangene mellom de mer stabile faser i livet øverst på dagsorden. På Oslos tak skaper vi et helt unikt og fantastisk overgangsrom for erfaringsbaserte og fagtunge analyser. Sammen med kreative, skapende krefter. De som snakker rett til hjertene mer enn hodene. Berører og vekker som bare musikk, et bilde av en død gutt på en strand eller en romanskikkelse kan.

Målet er at vi kan skape og spre kunnskap, slik at vi kan benytte fullt ut tidsvindue som åpner seg for oss alle i de mest potente faser i livet. Faser vi alle går gjennom. Fra barn til ungdom, ung voksen til forelder, voksen til eldre, fra arbeidstaker til pensjonist. Eller faser som mange erfarer som ekstra krevende. Overgangen fra familie til skilt, flyktning til bosatt, fra hetero til homo, fra omsorgssvikt til omsorg i offentlig regi. Fasen fra miljøsvikter til miljøbevisst er også krevende.

Tenk om vi med kunnskap og kraft fra livserfaring, fag og kultur kunne skape retning og mening som gjør det mulig å bruke potente tidsvinduer til endring, vekst og utvikling. Fra Oslos tak i overgangsrommet skal det deles og inspireres. Endres. Skapes inspirasjon og retning for pilotstudier og prøveprosjekter. Menneskers liv. Kommende generasjoner.

Se for deg noen av vår tids klokeste og mest erfarne mennesker. I mange samfunn har de eldsteråd. De som har samlet erfaringer over flere tiår. Generasjoner. De som ser lange tidslinjer av utvikling og endring. De har livserfaring og har lange yrkesliv som økonomer, psykologer, advokater, dommere, antropologer, kulturelle skikkelser, leger, sykepleiere, arkitekter, lærere, biologer. De er kanskje foreldre. Besteforeldre. Har vært gjennom de fleste naturlige overganger, og også noen overganger som akkurat deres liv ga. De eier også snart tallene som tilsier pensjonsrett. Tenk om de kunne få være mentorer på Oslos tak. Mentorer for kommende generasjoner. Beslutningstakere.

Kanskje sitter de sammen med noen av våre tydeligste stemmer fra organisasjonsverdenen. Klokt skuende utover Oslo S, vårt kollektive knutepunkt, der flest mennesker i landet vårt er innom i løpet av et år, men også over stedet hvor det kulturelle mangfoldet preger gateliv, barnehager og skoler; Grønland. Det er umulig å ikke være preget og del av det kulturelle og religiøse mangfoldet som preger mennesker og samfunn. Også vårt.

Eldsterådet tar imot problemstillinger fra kommuner, skoler, sykehus, skoleelever, fra politikere og fra mann i gata. I ekte menneskemøter, men også via teknologi som gjør avstanden kortere mellom mennesker og landsdeler. Land.

Behovet for gode overganger har aldri vært større enn nå. Selv de mer stabile fasene i livene våre som barn, ungdom, gifte eller eldre er fylt av krav om å være i utvikling, gripe alle muligheter og prestere på måter som skaper lite rom for det vi alle må ha – stabilitet og trygghet. Vi bekymrer oss for hvordan unge mennesker slites i stykker av stress og krav på vei inn i voksenlivet. Nyhetsbildet preges av sterke historier hvor barn mellom privat og offentlig omsorg forblir rammet av svik og svikt på ny. Mange som flyktet hit fra hjemland med krig og

redsel strever med å gi barna den oppveksten de drømte om fordi de selv fortsetter å være redde og ensomme. Selvmordstallene blant unge homofile er fortsatt høye. Forekomsten av depresjon hos nybakte mødre og eldre er svært høy.

I klinisk psykologi vet vi at et av de mest sårbare, men også formbare tidsvinduer i et livsløp er overgangen fra selv å være noens barn til å bli et lite menneskes alt. Da er mulighetene til å ta stilling til og tydeliggjøre valg, for seg selv og kommende generasjoner, mest tilgjengelig. Noen nybakte foreldre lukker tidsvinduet raskt for å beskytte egen sårbarhet. Andre lar seg hjelpe og endre på måter som gjør det mulig å si at vissheten vi har om at barndommen varer i generasjoner ikke er hugget i sten. Å satse på foreldre og barns helse er svært god samfunnsøkonomi.

Vi er i Oslo som de fleste steder i verden preget av et bybilde av ulike kulturer og religioner. Ofte hentes det i samfunnsdebatten frem problemhistorier mer enn muligheter som ligger i et slikt mangfold av erfaringer og kunnskap. I kultur og religionsstudier er betydningen av overgangsritualer i fasen mellom to mer fastlagte perioder i et livsløp som barn-ungdom, ugift-gift, levende-død et eget spesialfelt. Tenk å kunne samle ulike erfaringer fra mennesker med ulik kultur og religiøs bakgrunn på Oslos tak. Trekke veksler på hverandres erfaringer med å støtte menneskers ferd fra, gjennom og over i neste livsfase. I overgangsrommet skal mangfold være en viktig ressurs. Aldri en trussel.

Tenk om 1000 kvm kunne brukes kreativt og klokt. Utformet universelt og med tanke på at alt henger sammen, som KLP sin idé for bygget. Tenk om etasjen kunne bli brukt til og utvikle nye muligheter som kan skapes for å spre kunnskap og erfaringer. Gjennom foredrag som også streames, storskjermer, Internett, kulturelle kvelder, informasjonshefter, forestillinger, utstillinger, konserter. Kanskje også selve heisturen opp til Oslos tak kan være en tidsreise i oss selv, i samfunnet, i utsikten. Inspirert av vår tids kunstnere på vegger, i høyttalere eller i andre kreative uttrykk. På vei ned og opp.

Tenk om de 1000 kvm har rom til å sitte sammen, men også i egen refleksjon – samtidig en scene ut mot Oslo og verden. Kanskje det er flyttbare flerbruksrom, en stor scene med forelesningssal. Kanskje prosessene fra de kloke også formidles direkte til de som bruker etasjen? Direkteoverføringer av drøftinger. Formidlingskunst på en kaffebar? Et sted menneskene skaper og forstår noe livsendrende fordi det springer ut fra ulike kilder, men likevel samles til helhet. Livserfaring, fag og kulturformidling. Den skal kjennes og endre noe i det små – mellom oss. I det store.

KLP er Norges største pensjonsselskap. Dere er mennesker som møter mennesker. Dere når mange når dere har pensjonsavtale med 399 kommuner og 2500 bedrifter. Tenk verdien av deres erfaringer i drift, med mennesker, avtaler og rammer inn i ett prosjekt som dette. Tenk et samarbeid rundt et sånt prosjekt – og alt vi da kan utrette! For menneskene som lever sine hverdager og overganger nå. Kommende generasjoner.

Det hadde vært fantastisk!